

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Hany Burešové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně **Mgr. J.Č.**, bytem B. xx, P12, zastoupené advokátem mgr. Pavlem Černohousem z Advokátní kanceláře, se sídlem Ve svahu č..531/1, Praha 4 - Podolí, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č..642/2a, Liberec 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: xx, spol. s r.o. , se sídlem W.xx, P1, zastoupené advokátem Mgr. Davidem Padyšákem z Advokátní kanceláře White a Case, se sídlem Na Příkopě č.8, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OÚPSŘ 286/2011-rozh. ze dne 5. října 2011,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OÚPSŘ 286/2011-rozh. ze dne 5. října 2011 se pro nezákonnost zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje se ukládá povinnost nahradit žalobkyni Mgr. J.Č. náklady řízení v celkové výši 11.200,-Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Pavla Černohouse.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného Krajského úřadu čj. OÚPSŘ 286/2011-rozh. ze dne 5.10.2011 bylo jako opožděné zamítnuto odvolání Mgr. J.Č., podané proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant čj. 2091/2011/OSUZP/22/Dv-0128 ze dne 8.6.2011 (sp.zn:

2091/2011/OSUZP/Dv). Předmětem rozhodnutí bylo povolení stavby 6-ti větrných elektráren v k.ú. A., obec V.. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný tvrdí, že rozhodnutí ze dne 8.6.2011 bylo doručováno veřejnou vyhláškou, vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Frýdlant bylo dne 10.6.2011 (sejmuto 27.6.2011) a tudíž dnem oznámení byl den 24.6.2011. Patnáctidenní lhůta pro odvolání by končila dnem 9.7.2011, a protože tímto dnem byla sobota, bylo možno podat odvolání v zákonné lhůtě nejpozději dne 11.7.2011. Odvolatelka Mgr. Č. podala své odvolání sice v pondělí 11.7.2011 k přepravě elektronickou cestou v 19,19 hod. a 19,25 hod. ale zmíněnému městskému úřadu bylo odvolání doručeno až dne 12.7.2011 v 7,12 hod., tj. v době, kdy bylo reálně správnímu orgánu dostupné.

Ve své včas podané žalobě vytýká žalobkyně mgr. J. Č. pochybení žalovaného v tom, že její odvolání zamítl jako opožděné, ačkoli opožděně podané nebylo. Poté co tvrdí, že prostřednictvím datové schránky bylo odvolání doručeno městskému úřadu ve lhůtě dne 11.7.2011 v 19:19:09 hod. poukazuje na rozhodnutí NSS čj. 9 Afs 28/2010-79, kterým je jasně stanoveno, že rozhodným okamžikem doručení je v případě doručování správnímu orgánu okamžik dodání odvolání do datové schránky úřadu a nikoli okamžik, kdy se příslušná osoba přihlásí či schránku otevře. Postupem žalovaného byla zkrácena na svém právu, aby její včas podané odvolání bylo věcně projednáno. V dalším svém podání polemizuje s názory správních orgánů ohledně důvodnosti stavebního rozhodnutí, avšak tyto úvahy se řízení, pro které je vedeno přezkumné řízení soudní, netýkají.

Žalovaný krajský úřad ve svém vyjádření oponuje názoru žalobkyně. I on čerpá, jak zdůrazňuje, z právního názoru, uvedeného v žalobkyní zmiňovaném rozhodnutí NSS i Ústavního soudu. Ust. § 37 odst.6) z.č.500/2004 Sb. hovoří o tom, že podání je učiněno dnem, kdy správnímu orgánu došlo. Nezmiňuje žádný „dřívější“ časový úsek, jinak by totiž musel zákon připustit fikci dřívějšího doručení, než kdy skutečně došlo (bylo doručeno). Poukazuje i na to, že zákonem č.300/2008 Sb. nebyl správní řád novelizován. Ust. § 40 správního řádu také výslovně řeší případy, kdy podání bylo doručeno po stanovené lhůtě a přesto je pokládáno za podané včas. Pokud by zákonodárce sledoval zákonem č.500/2004 Sb. nezbytnost úpravy s ohledem na změny v této oblasti, pak by to vyjádřil. Jak vyplynulo i ze zmíněného rozhodnutí NSS, datová schránka je jen technickým prostředkem jako např. telefon a je jen na podateli, aby sám dohlédl na včasnost podání. Je sice pravdou, že do datové schránky vstoupilo podání žalobkyně dne 11.7.2011 v 19:19 hod. ale doručena byla adresátovi až dne 12.7.2011 v 7:12 hod., tedy opožděně. Není dále pochyb o tom, že sice odvolání vstoupilo do systému již dne 11.7., avšak tato skutečnost byla žalobkyni potvrzena jen správcem sítě a nikoli městským úřadem. Žalovaný přitom není povinen zkoumat smluvní vztah mezi žalobkyní a operátorem, např. ohledně informací o skutečném doručení aj. Tomu bylo odvolání doručeno až dne 12.7. Zdůrazňuje, že musí platit obdobný princip, jaký zná i ust. § 40, odst.1,písm.b) správního řádu. Není také zřejmé, proč se tehdy odvolatelka a její zástupce spoléhali na technický systém, když odvolání mohlo být podáno k poštovní přepravě. Žalovaný i přes tyto skutečnosti projevil potřebnou opatrnost a vyzval žalobkyni, aby se vyjádřila k jeho názoru, že odvolání je opožděné. Názor žalobkyně o včasnosti podaného odvolání ale přijmout nemohl. Proto žalovaný postupoval správně, pokud odvolání jako opožděné zamítl.

W.A., spol. s r.o. ve svém vyjádření k podané žalobě navrhuje, aby byla odmítnuta jako nepřípustná, protože žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky. Pokud by bylo napadené rozhodnutí krajského úřadu zrušeno, pak by musel krajský úřad věc projednat meritorně a tím by došlo k tomu, že žaloba je předčasná, zabývá se i různými procesními eventualitami, s tím spojenými. V další části se zabývá nedůvodností přiznání odkladného

účinku žaloby. Dále podrobně odkazuje i na rozhodnutí NSS čj. 9 Afs 28/2010-79 a zaujímá stejný právní názor, jako žalovaný. Navrhuje proto, aby žaloba byla v části, týkající se rozhodnutí městského úřadu ze dne 8.6.2011 odmítnuta jako nepřipustná a v části týkající se rozhodnutí žalovaného z 5.10.2011 zamítnuta.

Krajský soud podle § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že podané žalobě je nutno přiznat důvodnost.

Skutková zjištění, jak jsou rozvedena žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobkyně nenapadá. Proto je lze zrekapitulovat jen krátce.

Rozhodnutí zmíněného městského úřadu ze dne 8.6.2011 bylo doručováno veřejnou vyhláškou (pro velký počet účastníků řízení) podle § 25 z.č.500/2004 Sb., správního řádu (dále jen SŘ) s přihlédnutím k § 144 téhož zákona. Na úřední desce úřadu bylo vyvěšeno dne 10.6. 2011 (a sňato dne 27.6.2011).

Ve smyslu § 25 odst.2) SŘ byl den 25. 6.2011 dnem doručení rozhodnutí (i žalobkyni Mgr. Č.), neboť tento den je patnáctým dnem **po vyvěšení** rozhodnutí. Tzn., že za použití § 40 odst.1) SŘ byl den 10.7.2011 posledním dnem lhůty k podání odvolání. Protože tento den připadl na neděli, byl posledním dnem lhůty k odvolání den 11.7.2011.

Žalobkyně podala své odvolání prostřednictvím datové schránky (DS) Městskému úřadu Frýdlant dne 11.7.2011 a do DS zmíněného městského úřadu bylo odvolání dodáno téhož dne v 19:19:09 hod.

Jak z uvedeného vyplývá, a okamžik dodání odvolání do DS Městského úřadu Frýdlant žalovaný nepochybně, bylo odvolání Mgr. Č. podáno v zákonné patnáctidenní lhůtě.

Zdejší soud dospěl k tomuto závěru výkladem zejména ust. §§ 17 a 18 z.č.300/2008 Sb.

Předně musí soud zdůraznit, že naposled zmíněný zákon zná dva režimy doručování dokumentů prostřednictvím DS.

Podle prvního (ust. § 17 odst.3) je dokument doručen okamžikem, kdy se do DS přihlásí oprávněná osoba, přičemž odstavec šestý stanovuje právní účinky doručení podle odstavců třetího či čtvrtého tohoto ustanovení.

Druhý režim, který upravuje provádění úkonů **vůči** orgánům veřejné moci (a tato úprava se týká předmětné právní věci), je upraven ust. § 18 cit.zákona. Vedle obecného svolení, že jakákoli osoba může činit podání vůči orgánu veřejné správy (odstavec první) prostřednictvím DS umožňuje-li to povaha úkonu, neurčuje zákon výslovně, že doručení je vázáno na podmínky, uvedené v ust. § 17 odst.3, odst.4) s přihlédnutím k § 17 odst.6) zákona. Již z uvedené rozdílné zákonné úpravy lze vyvodit, že zákonodárce s ohledem na specifikum řádného a pružného fungování státní moci (veřejné služby) nepřipustil, aby i orgán veřejné moci disponoval možnostmi, kterými disponuje osoba, která je adresátem úkonu orgánu veřejné moci. Již z dikce ust. § 18 lze odvodit, že okamžikem doručení úkonu směřujícího

vůči orgánu veřejné moci je okamžik **dodání** úkonu do DS tohoto orgánu a nikoli okamžik, kdy se do DS přihlásí pověřený pracovník orgánu. Avšak ani tento výklad nestojí osamoceně.

Podle § 40 odst.1 ,písm.d) SŘ: „je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty **učiněno podání** u věcně a místně příslušného správního orgánu...“. Podle názoru zdejšího soudu by muselo zmíněné ustanovení výslovně obsahovat poukaz na to, že v případě doručování do DS je rozhodnutím okamžikem (okamžikem doručení), kdy pracovník správního orgánu (orgánu veřejné moci) se přihlásí do DS. Protože zákonodárce takovou podmínku nestanovil, pak je nutno toto ustanovení vykládat v souladu s již výše zmíněným principem veřejné služby.

V dané právní věci bylo doručováno podle správního řádu, takže na ni nedopadá z.č.150/2002 Sb. Zdejší soud ale čerpá z principu stejného výkladu procesních norem ve věcech, které se týkají doručování, pokud výslovně některý z procesních zákonů věc neupravuje odlišně (např. v mnohém tr.řád). A ust. § 40 odst.4) s.ř.s. výslovně užívá pojem „**předání**“ soudu (jako orgánu veřejné moci), tzn., dodání do DS, takže ani v tomto případě nepřipouští možnost výkladu, že pojem doručení je výhradně spjat s pojmem přihlášení se do DS. Opačné právní posouzení nevyplývá ani z žalovaným vzpomínaného ust. § 37 odst.6) SŘ, neboť i toto ustanovení hovoří o tom, že podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.

Poukazuje-li žalovaný a osoba zúčastněná na řízení na usnesení NSS čj. 9 Afs 28/2010-79 ze dne 15.7.2010, pak tento poukaz je podle názoru zdejšího soudu lichý z důvodů, již výše rozvedených. Je sice skutečností, že předmětem zkoumání ve věci vedené u NSS bylo doručování podle § 40 s.ř.s., avšak zdejší soud je přesvědčen o tom, že stejného posouzení je nutno použít i při doručování podle správního řádu, neboť oba zákony jsou z hlediska smyslu úpravy shodné.

Z obsahu správního spisu (z průvodky elektronického podání) soud zjistil, že město Frýdlant disponuje elektronickou podatelnou a na tuto podatelnou bylo odvolání žalobkyně doručeno dne 11.7.2011, což nesporně ani žalovaný. Podle § 2 odst.1) vyhl.č.496/2004 Sb. (vydána na základě zmocnění z.č.227/2000 Sb) „nestanoví-li tato vyhláška jinak, je přijatá datová zpráva považována za doručenu orgánu veřejné moci, pokud je dostupná elektronické podatelně provozované podle zvláštního právního předpisu“. I z tohoto ustanovení nelze než vyvodit, že nikoli akt „přihlášení se pracovníka úřadu „ do DS, ale samotný okamžik dodání do DS je okamžikem doručení, tj. v dané věci den 11.7.2011.

Soudu proto nezbylo, než podané žalobě vyhovět, neboť přezkoumáním věci soud zjistil nezákonnost v řízení před správním orgánem. Tímto postupem bylo zabráněno v meritorním přezkoumání odvolání žalobkyně, což je nezákonností ve smyslu § 78 odst.1) s.ř.s. Proto soud podle zmíněného ustanovení zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost a věc podle § 78 odst.4) s.ř.s. ji vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Podle § 78 odst.5) téhož zákona je správní orgán vázán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto ji náhrada nákladů řízení přísluší podle § 60 odst.1) s.ř.s. Vychází ze vyhl.č.177/1996 Sb. se jedná o celkem tři úkony právní pomoci po 2.100,-Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby, podání návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby) podle § 11. Díle o tři paušální náhrady (§ 13 odst.3 vyhlášky) po 300,-Kč. Celkem se jedná o 7.200,-Kč. Dalším nákladem jsou soudní poplatky, a to 3.000,-Kč za podání žaloby a 1.000,-Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby. Proto celková náhrada

činí 11.200,-Kč, kterou je povinen žalovaný žalobkyni zaplatit tak, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II).

Návrhem osoby zúčastněné na řízení WSB Andělka, pol. s r.o. na zrušení odkladného účinku žaloby se soud již nemohl zabývat s ohledem na rozhodnutí o meritu věci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 18. ledna 2012

Mgr. Karel Kostecký v. r.
předseda senátu